

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

In concursu propriarum fortunarum cum necessitate temporali proximi,
numero 13.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

justum ex utraque parte absolute, sed ex vi diversarum opinionum probabilitum, quod non esse inconveniens, omnes docemus.

n. *Castrop. t. 1. tr. 6. d. 2. p. 9. n. 7.*

In concursu propriarum fortunarum cum necessitate temporali proximi, ubi

De Eleemosyna.

13. Denique difficultas est quarta, an extra necessitatem extremam, tua bona, pro privato effundere aliquando, seu dare in eleemosynam tenearis? nam pro publica, diximus 6.

Adverte primo, necessitatem in temporalibus aliam esse extremam, aliam gravem, aliam communem: Extrema necessitas est ea, qua proximus tuo auxilio indiget, ne brevi moriatur, vel malum morti simile incurrat, nec alius adit, qui adjuvare possit, vel velit. Cum dicitur (ne brevi moriatur) intelligitur, ait *Ledesma*, o ita test de eo, qui aliàs est honesta conditionis: huic enim periculum incidenti in mendicitatem, grave enim vero malum est.

o *Ledesma* 2. p. 4. q. 13. ar. 3. p. *Solutus* l. 3. de just. q. 3. art. 4. q. *Bonac.* & *Angelus* apud *Sanc.* l. c. conf. c. 5. d. 5. q. 1. 6.

Gravis est, quæ hominem constituit non in certo, sed in gravi periculo morbi incurabilis, vel morbi gravis, vel abbreviatiōis vitæ, vel captivitatis injustæ, vel cadendi notabiliter à suo statu, denique vel cujuscunque mali gravis; Periculum non lucrandi magnam famam, vel magnam vim pecuniæ, vel non acquirendi nobilitatem vitæ statum, non est gravis necessitas, quia hæc non est jactura, sed acquisitio majoris boni: Nota autem, hanc gravem necessitatem habere plures gradus, veluti majora, vel minora sunt, intra latitudinem gravitatis prædicta mala.

Communis est, qua homines communiter, non decedendo notabiliter à suo statu, laborant, & cui cum aliqua morali sollicitudine succurri ab eodem patiente potest; unde vides pauperem, qui mendicare solet, non esse, nisi in communi necessitate: nam mendicando non decedit à suo statu, imo in illo persistit. Non ita dici potest de eo, qui aliàs est honesta conditionis: huic enim periculum incidenti in mendicitatem, grave enim vero malum est.

14. Adverte secundò, bona temporalia, alia esse tibi necessaria ad vitæ propriæ, tuorumque sustentationem: alia ad statum tuum decenter conservandum: alia, quæ nec vitæ, nec statui sunt necessaria, quæ superflua vocantur. Quoniam verò aliqui concedunt probabiliter, ea, quæ sunt necessaria ad acquirendum meliorem statum, non esse superflua (quavis aliqui si id negent) ideo raro quis, in hac sententia, dicitur habere bona superflua, nisi petitis.

De Quinto